

Poul Dam (SF):

Det lovforslag, der her foreligger, indeholder en meget interessant nydannelse, som har vakt særlig opmærksomhed hos mig. Det er klart, at når man har anlægslove, så er der en ekspropriationshjemmel. Men her er der, så vidt jeg kan se, for første gang en ekspropriationshjemmel vedrørende et anlæg, som der først senere vil komme lovforslag om. Jeg synes, det er en god idé. Jeg synes, det er meget fremragende, at ministeren har set det. Det er klart, at som tidligere formand for finansudvalget kender han en række af de problemer, der hænger sammen med, at vi med den langsomme beslutningsproces, vi har i vort samfund, meget ofte er ude for, at jord og fast ejendom stiger meget stærkt i pris i den tid, der går mellem projektets første idéfremsættelse og så til den endelige gennemførelse. Jeg havde lejlighed til at fremføre lignende synspunkter, da jeg fremsatte et lovforslag i 1967. Dengang så man med meget stor skepsis på det. Jeg er glad for, at også en venstreminister nu kan se, at der er noget i denne tanke.

Ministeren for offentlige arbejder (Damsgaard):

Jeg vil gerne først takke samtlige ordførere for den positive indstilling, man har til lovforslaget.

En række af de spørgsmål, som er nævnt her under behandlingen, mener jeg faktisk er besvaret i de meget udførlige bemærkninger, som ledsager lovforslaget, og det er med velberåd hu, vi har redegjort særlig grundigt for det. Disse forklaringer har jo også — må jeg sige til en af ordførerne — et fremtidsperspektiv i sig. De gælder ikke blot for disse delarbejder, men har også perspektiv fremover.

Jeg vil dog godt give nogle supplerende oplysninger, fordi man specielt har rejst nogle spørgsmål. Ikke mindst banen mod Køge har åbenbart en meget stor interesse her. Jeg kan sige, at af bemærkningerne til lovforslaget fremgår det, at der efter afslutningen af de igangværende S-baneudbygninger til Hundige og også til Farum i overensstemmelse med regionplanens tanker bør stiles mod en snarlig videreførelse af Køgebugtbanen gennem størstedelen af det af Køgebugtplanen omfattede byudviklings-

område, dvs. strækningen Hundige-Solrød — i det omfang de disponible kapital- og arbejdskraftressourcer gør det muligt. Det er jeg nødt til at føje til. Der er måske arbejdskraft nok, mens spørgsmålet er, om der er — i hvert fald for mig — disponibel kapital til at gennemføre det. Det kan også være et svar til hr. Knud Damgaard, der sluttede sin tale med at sige: vi skal have mest muligt sat i gang af dette banearbejde. Hvorfor ikke bruge pengene — jeg tror, det var ordene — man sparer ved motorvejsbyggeriet, til DSB? Hertil kan man jo kort sige: fordi vi skal spare. Så er det jo ikke muligt at flytte de midler, der spares på én sektor, over til en anden, i hvert fald ikke dem alle.

Jeg mener, der sideløbende med Køgebanestrækningen bør udføres en forlængelse af Tåstrupbanen til Høje-Tåstrup og af Ballerupbanen til Måløv, sådan som jeg har foreslået. Af det, jeg her siger, fremgår det jo, at der er en prioritering af Køgebugtbanens videreførelse. Det vil endvidere fremgå af det finanslovforslag, som er under udarbejdelse, at der for 1975-76 er afsat 12 mill. kr. til Hundige-Solrød og 0,9 mill. kr. hovedsagelig til projektering af Tåstrup—Høje-Tåstrup, mens der først for 1976-77 er afsat beløb til påbegyndelse af Ballerup-Måløv. Der ligger altså en slags prioritering i det. Alt i alt skønnes det, at alle de strækninger vil vi kunne gøre færdig i løbet af de kommende 5 år.

Flere har spurgt — og det er naturligt — hvorfor man ikke straks har foreslået forlængelse helt til henholdsvis Køge, Roskilde og Frederikssund, som er de byer, man stiler mod. Jeg kan sige dertil, at der er lagt vægt på, at man på dette tidspunkt indskrænker sig til de strækninger, hvorom der i forbindelse med arbejdet omkring regionplanen hidtil er opnået enighed mellem de kommunale og statslige planlægningsmyndigheder. Statens stilling til regionplanforslaget i øvrigt er endnu ikke afklaret og trækker nok noget ud, men spørgsmålet hører vel i øvrigt nærmest under miljøministeriet. Når afklaringen foreligger, kan man jo altid tage stilling til spørgsmålet om en yderligere forlængelse. Det, vi foreslår, forhindrer det jo ikke.

Endelig har man spurgt — og det samme